

Lesarabræv**So fall dómurinn**

Nú kom dómurinn í viðagitna og mest umtalaða sakarmáli í nýggjari tíð. Og teir fyra ákærdu vórðu frikendir, hesin dómur er landakomm, alt Føroya fólk liður undir tí.

Hvør hevur so ábyrgdina, onkur heldur eingin. Fólkidið eigur at tala tá lögtingsval verður aftur, verður eisini sagt.

Men so er ikki, hetta er ein dómur yvir okkara politiska vald og umstingina í Tinganesi, ið ikki hava gjørt sínar skyldur, onki friger landsstýrið og umsting, hesi hava havt møguleikan at kanna um egin-kapitalurin var til staðar, og at lógin varð hildin, men so varð ikki gjørt, og tað er alt Føroya fólk vitandi um.

Nú nyttar einki at kasta bóltin ímillum sín, og royna at geva Svarta Per viðari. Ábyrgdina eiga teir, ið stýrt hava hesi árin, tað hjálpi einki at koma fram í fjølmjóðnum við undanføstum, har roynt verður at skava út yvir tey, ið ábyrgdina eiga.

Teir, ið ábyrgdina hava – eiga at leggja frá sær sum skjótast, og tað eru politikararnir, ið bæði sita í lögtingi og landsstýri, og teir eru at finna í bæði samgongu og andstöðu.

So einasta rætta er at útskriva nýval og fáa ruddað upp, vit hava øll fingið nóg mikið av hesum rotinskapi, ið hevur gingið fyri seg. Nú má

Føroya fólk krevja, at vit fáa ærligar og reiðuligar politikarar at stýra hesum landi.

Politikarar vóru vitandi um, at fleiri fórum var eingin egin-peningur til, ráðgevararnir, ið hesir reiðarar høvdu, vistu tað eisini, embætisfólk í landsstýrinum vistu tað, men alt gekk upp á stás. Landskassin veðhelt fyri hundræðals milli-um, sjálvt um tað longu frá byrjanini av vóru projekt, ið vóru so dýr, at eingin møguleiki var fyri at skipina á nakran hátt kundu bera seg.

Hetta vóru hesi fólk vitandi um, men tey lótu standa til. Og landskassaveðhaldini blivu effektiv og allar hesar hundræðals milli-ur hevur skattaborgarin blött fyri, eitt heilt fólk er eyðrænt og útpint av politiskum ábyrgdarloysi.

Ja, ein kann siga, at bæði tann suðuramerikanska mafian og tann russiska, ið er farin at blóma, síðani teir skulu gera teirra samfelag um eftir vesturlandskari fyrmynd, kunnu koma henda vegin at læra nakað um hvussu ein á henda hátt kann eyðræna og útpína borgararnar í landinum. Síðani, tá alt fer at ganga av skriðum til, tí nú er einki eftir í landskassanum, hann er skrálltómur, ja, so leggja teir bara eykaskatt, meirvirðisgjald á okkum, av-taka barnastyrkin, barsilsor-lovin verður skerd, lønin skal

niður, tey timaløntu missa 2,5% av sínari frítíðarløn, frítíðin somuleiðis skerjast osfr.

Hetta eru garparnir, ið stýra, fyrst skal stórir partur av skattapeninginum nýtast í ábyrgdarloysi, og so fær fólk íð stein oman á byrðu, hetta hevði eingin mafiabossur klárað betur, teir eru annars tiltáknir fyri at útnýta ósek menniskju.

Teir skylda dagliga upp á fiskaloysi og kreppuna rundan um okkum, hetta fær skuldina fyrri, at alt gongur so illa í dag.

Tað er óført, at lýsa alla kreppuna á tann hátt, men hetta er bara ikki so.

Men hugsid tykkum til, um nú allar tær hundræðals milli-ónir, ið farnar eru í effektivum veðhaldum, nú vórðu tókar, so hevði stóran verið ein heilt onnur í okkara samfelag. Ei heldur høvdu vit sitið við tí ovurstóru uttanlandsskuld, sum okkara børn koma at vera bundin av, um tey yvirhøvur fáa nakra framtíð í hesum samfelag.

Einaferð enn, henda grova misnýtsla eigur ikki at fara aftur við borðinum. Øll tey, ið ábyrgdina hava – eiga at standa til svars fyri sínar gerður. Eisini teir reiðarar og ráðgevarar teirra, sum við politiskari hjálp hava fingið pening úr landskassanum uttan at egin-peningur var til.

Føroya fólk kann ikki long-

ur liva við tí ábyrgdarloysi, ið fram er farið. Ein skuldi trúð, at allir teir politikarar, ið hava sitið í samgongu tey árin meðan alt hetta lógloysi er farið fram, av sínum eitingum lögdu frá sær, nú dómurinn er fallin. Tað skuldi ikki verið neyðugt at sagt teimum, at tað besta teir kunnu gera er at fara úr politikk.

Tað mugu nýggjar krefur til bæði í lögting og í landsstýrið, politiskar krefur, ið vilja ar-beiða reiðuliga fyrri land og fólk.

Tórshavn, tann 15.01.1993
Ingeborg Vinther

Olaf Olsen og oljuvinnan

Ein oljudropi, ið er flotin yvir, hevur ein spurning til mín í Sosialinum nr. 8 frá 14. januar í ár. Hann spyr, um eg aldrin kann mettast og heldur ikki fáa stillað tostan.

Jú, eg líkist nevnda skrimslinum í tí, at eg havi altíð verið mettur og ótýstur. Eisini, tá ið eg nú hyggi aftur á ta tíðina, eg var smádrongur, og ikki nú skilji, hvussu tað bar til, at vit altíð vórðu mett. Og tí eri eg ikki so gangin fyrri, ikki at fáa nóg mikið í munnin.

Men mær dámar væl at hava nakað at takast við, og tað meti eg sum eina gávu, og so leingi heilsan er, vóni eg, at tað kann halda fram. Eg havi helst skiftið arbeiði oftari enn tey flestu, og tað er neyvan nakað at vera pretin av, so tað átti eg kanska at tagt við.

Standi eg til hindurs fyrri, at oljudropin ikki rennur burtur, so skal hann bara siga mær frá; so skal eg siga við teir, sum hava sett meg til at gera tað, eg geri, at lata hann fáa mitt ar-beiði. So fari eg at leita eftir onkrum øðrum. Hetta er ikki skrivað ironiskt, men eg meini tað í álvara.

Annars fari eg at ráða øllum til, sum hava stundir og møguleikar til tað, at gera alt fyrri at útvega sær og øðrum nakað at takast við, sum kann geva nakað til hansara og harvið kanska eisini til samfelagið. Um tað er at leita eftir olju, ella útvega sær ella øðrum arbeiði innan oljuvinnuna ella aðrarstaðir. Alt kemur væl við í dag. Tað eru øll uttan iva fegin um, og sjálvt um tað, ein kann gera, er sum ein (olju)dopi i hav (botn)-inum, so visir tað seg mangan, at um bert ein byrtar, so fær tað onnur at gera nakað eisini.

18. januar 1993
Olaf Olsen

Jú, svøltur mín er mettaður og tosti mín svalaður. So er spurningurin: Er bes tað seta seg upp aftur og siga: Lat bara onnur, tí eg kenni onga ábyrgd

fyrri at gera nakað? Eg haldi ikki tað vera rætt og havi heldur ikki hug til tað. Flestu føroy-ingar munnu vera samdir við mær í hesum.

Tíðindaskriv**Hundreder af nye arbejdspladser kan skabes**

Der kan skabes hundreder af nye arbejdspladser på Færøerne, hvis man kunne få myndighederne til at lave en glidende overgang fra arbejds-løs til selvstændig.

Det tager nogle måneder at starte en ny forretning op. Derfor er det påkrævet, at den ny-startede kan få støtte imens, så han eller hun ikke går længere ned i sin indkomst end støtten.

Et godt eks. er den nye forretningsform Multi Leval Marketing, hvor produktet går fra fabrikanten til forbrugeren via et net af konsulenter. Den slags nye arbejds-pladser kræver ca. 3-4 mdr.'s opstart før man er oppe på en fuld indtægt, svarende til en understøttelse eller en almindelig løn.

Med Multi Leval Marketing er det muligt tjene mange penge selv udenfor Færøerne, mere end nogensinde før. Derfor burde myndighederne være særlig in-

teresseret, da det vil give valuta til Øerne.

Det gode ved det system er, at der ikke er noget loft for ens indtægter. At blive millioner er slet ikke så langt væk og umuligt, som det før har været.

Det kræver ikke lange uddannelser, eller fornemme titler, kun vedblivenhed og positiv tænkning.

En af de første tre, der har startet sin egen M.L. M. forretning, er Hans Birger Hansen. Han vil gøre meget for, at 50 til 100 andre kan starte. Det vil give optimisme blandt de 5.000 arbejdsløse.

Han arbejder med nogle produkter fra et stort amerikansk firma, der har over 150.000 andre konsulenter rundt om i verden.

Venlig hilsen

Jørgen Petersen
Amagerfælledvej 37
2300 Kbh. S

**FLOGFERÐA-
SEÐLAR**
Atlantic Airways
**III SAS
DANAIR
ICELANDAIR**
TLF. 15900
-titt ferðasamband
við utheimin!